

DOSAR NR. 7/2010

restituire taxă poluare

ROMÂNIA
TRIBUNALUL DÂMBOVIȚA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA NR.

Ședința publică din 5 februarie 2010

Instanța constituită din :

PREȘEDINTE :

GREFIER : Anușona Filică

Pe rol fiind soluționarea cererii formulată de reclamanta Trezoreria Târgoviște SRL cu sediul în Târgoviște, județul Dâmbovița, în contradictoriu cu pârâții Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17, sector 5, Trezoreria Târgoviște și Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița prin Administrația Finanțelor Publice Târgoviște, toate cu sediul în Târgoviște, str. Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița, prin care se solicită obligarea pârâților la restituirea sumei de 39 lei achitată cu titlul de taxă de poluare, cu dobânda legală de la data plății până la achitarea efectivă a sumei.

Cererea timbrată cu suma de 39 lei conform chitanței nr. 0841295/9.12.2009 și timbre judiciare în valoare de 0,30 lei.

La apelul nominal făcut în ședința publică, a răspuns avocatul [nume], care depune la dosar împuternicire avocațială pentru reclamantă, lipsă fiind pârâții.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, după care:

Avocatul [nume] pentru reclamantă, depune la dosar dovada achitării taxei de timbru – chitanța nr. 0841295/9.12.2009 pentru suma de 39 lei și timbre judiciare în valoare de 0,30 lei.

Nemaifiind cereri de formulat sau probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților în dezbateri.

Avocatul [nume] pentru reclamantă, solicită respingerea excepției inadmisibilității și admiterea acțiunii așa cum a fost formulată cu cheltuieli de judecată pentru care depune la dosar chitanță nr. [nume].

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Dâmbovița – Secția comercială și de contencios administrativ sub nr. [nume] reclamanta [nume]

Trezoreria Târgoviște SRL a chemat în judecată Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, Trezoreria Târgoviște și Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița prin Administrația Finanțelor Publice Târgoviște, solicitând obligarea acestora să îi restituie suma de 39 lei achitată cu titlu de taxă pe poluare pentru autovehicule.

În motivarea cererii, reclamanta arată că în mod nelegal i-a fost percepută taxa pe poluare, pentru cele trei autovehicule precizate în petitul cererii, taxă fără plata căreia nu putea să înmatriculeze autovehiculele proprietatea sa, apreciind că dispozițiile OUG 50/2008, în temeiul căreia a fost plătită taxa, intră în contradicție cu dispozițiile comunitare în materie, astfel

că se impune ca instanța să dea întâietate principiului supremației dreptului comunitar, potrivit art.148 alin.2 din Constituția României .

S-au atașat cererii, în copie, decizia nr. 100/2008 emisă de DGFP Dâmbovița privind soluționarea contestației împotriva deciziei de calcul a taxei pe poluare, decizia de calcul a taxei nr. 296/2008, extras de cont, carte de identitate a autobuzului M3 marca MAN, factura nr. 100/2008 și în copie tradusă cu legalizare de semnătură a traducătorului, decizia nr. 100/2008 emisă de DGFP Dâmbovița privind soluționarea contestației împotriva deciziei de calcul a taxei pe poluare, decizia de calcul a taxei nr. 296/2008 extras de cont, cartea de identitate a pentru autobuz M3 marca Mercedes –Benz, permis de circulație și factura nr.

în copie tradusă cu legalizare de semnătură a traducătorului, decizia nr. 100/2008 emisă de DGFP Dâmbovița privind soluționarea contestației împotriva deciziei de calcul a taxei pe poluare, decizia de calcul a taxei pe poluare, chitanța de plată a taxei în sumă de 8585 lei, factura nr. 100/2008 și în copie tradusă cu legalizare de semnătură a traducătorului.

Pârâta Administrația Finanțelor Publice Târgoviște a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția inadmisibilității acțiunii reclamantei, motivată de faptul că aceasta nu a făcut dovada procedurii prealabile administrative, conform art.207 Cod procedură fiscală și art.7 alin.1 din Legea 554/2004; pârâta mai arată că, potrivit prevederilor art.1 alin.1 din OUG 50/2008, taxa pe poluare pentru autovehicule constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu, motiv pentru care solicită introducerea acesteia în cauză; se mai susține în întâmpinare că prevederile OUG 50/2008 nu sunt discriminatorii și nu este îngredită libera circulație a mărfurilor, deoarece actul normativ menționat nu distinge între autovehiculele din import și cele interne, iar Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizia nr. 100/2008 respingând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor acestei ordonanțe, astfel că taxa a fost percepută în mod legal.

Tribunalul analizând cererea reclamantei în raport de probele administrate în cauză și de dispozițiile legale incidente cauzei reține următoarele.

În primul rând, excepția inadmisibilității cererii, motivată de pârâta Administrația Finanțelor Publice Târgoviște pe nerespectarea dispozițiilor art.207 Cod procedură fiscală și art.7 din Legea 554/2004, nu poate fi reținută întemeiată: reclamanta a formulat contestații, împotriva deciziilor de calcul a taxelor pentru cele trei autovehicule proprietatea sa, contestații care au fost soluționate de DGFP Dâmbovița prin deciziile nr. 100/2008 (fila 6 dosar), decizia nr. 296/2008 (fila 18 dosar) și decizia nr. 100/2008 (fila 32 dosar), astfel că a făcut dovada îndeplinirii procedurii prealabile, prevăzută de art.205 și următoarele Cod procedură fiscală, mai înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ cu cerere de restituire a taxei pe poluare.

Tribunalul reține că nici solicitarea pârâtei de introducere în cauză a Agenției Fondului pentru Mediu nu este justificată, având în vedere că această instituție nu poate avea raporturi juridice directe cu reclamanta, întemeiate pe dispozițiile OG nr.50/2008.

Pe fondul cererii, tribunalul reține că cererea reclamantei, de obligare a pârâților la restituirea sumei de 8585 lei, achitată cu titlul de taxă pe poluare pentru autovehicule – este întemeiată.

Reclamanta a achitat suma totală de 8585 lei pentru autovehiculele proprietatea sa astfel : suma de 8585 lei pentru autovehiculul marca MAN NL 202 cu nr. de identificare 100/2008 care a fost dobândit prin cumpărare cu factura nr. 100/2008 și a fost înmatriculat pentru prima oară la data de 10/01/2008 în Germania, astfel cum rezultă din factura de achiziționare, depusă la dosar de reclamantă (fila 17 dosar); reclamanta a achitat și suma de 8585 lei pentru autovehiculul marca Mercedes Benz tip 0405N , cu nr. de identificare

care a fost dobândit prin cumpărare cu factura nr. 009 și a fost înmatriculat pentru prima oară la data de 22.05.1992 în Germania, astfel cum rezultă din factura de achiziționare, depusă la dosar de reclamantă(fila 31 dosar); cu chitanța seria nr. 009, reclamanta a achita suma de 009 lei pentru autovehiculul marca cu nr. de identificare 009, care a fost dobândit prin cumpărare cu factura nr. 009 și a fost înmatriculat pentru prima oară la data de 01.11.1992 în Germania, astfel cum rezultă din factura de achiziționare, depusă la dosar de reclamantă (fila 44 dosar).

Potrivit art. 110 (fost art. 90 par.1) din Tratatul Uniunii Europene, versiunea consolidată, niciun stat membru, nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare.

Prin hotărârea CJE în cauza Weigel (2004), obiectivul reglementării comunitare este asigurarea liberei circulații a mărfurilor între statele comunitare în condiții normale de concurență, prin eliminarea oricărei forme de protecție care decurge din aplicarea de impozite interne discriminatorii față de produsele provenind din alte state membre.

De la 1 ianuarie 2007, România este stat membru al Uniunii Europene, iar potrivit art. 148, ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare, iar Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării .

Opinia majoritară, în practica judiciară din România, s-a conturat în sensul că taxa de poluare instituită prin OUG 50/2008, modificată prin OUG 208/2008 și OUG 218/2008, este contrară art.90 din Tratatul de Instituire a Comunității Europene, deoarece constituie un impozit indirect, iar prin perceperea taxei se încalcă principiul liberei circulații a mărfurilor în spațiul comunitar, prin faptul că se datorează în principal pentru înmatricularea mașinilor second- hand achiziționate din spațiul comunitar în cazul primei înmatriculări în România, întrucât nu se realizează scopul pentru care a fost edictată norma legală, prin aceea că pentru autovehiculele deja înmatriculate în țară această taxă nu se percepe, iar prin această modalitate de reglementare se favorizează implicit vânzarea autoturismelor fabricate în România .

Judecătorul național, ca prim judecător comunitar, are competența, atunci când dă efect direct dispozițiilor art.110 (fost art.90 paragraf 1) din Tratatul CE să aplice procedurile naționale , astfel încât drepturile prevăzute prin tratat să fie efectiv protejate .

Faptul că reclamanta a achitat voluntar această taxă este irelevant, întrucât altfel nu ar fi avut posibilitatea înmatriculării autoturismului în România.

Pentru aceste considerente tribunalul constată că suma plătită de reclamantă nu a fost datorată potrivit legislației comunitare, astfel că taxa trebuie restituită. În astfel de situații Curtea de Justiție de la Luxembourg a decis că statele membre trebuie să asigure rambursarea taxelor colectate cu încălcarea prevederilor art. 90 din Tratat, cu respectarea principiilor ce guvernează autonomia procedurală și îmbogățirea fără justă cauză. Totodată, a mai decis că în astfel de cauze pot fi plătite și daune pentru pierderile suferite.

Tribunalul constată întemeiată și cererea reclamantei de obligare a părților la repararea integrală a prejudiciului, în concret, a folosului nerealizat, dobânda legală calculată conform art.3 alin3 din OG 9/2000, de la data încasării sumei până la data restituirii sumei .

Potrivit art.274 Cod procedură civilă pârâții urmează a fi obligați și la plata sumei de 2 039 lei reprezentând cheltuieli de judecată, către reclamantă .

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge excepția inadmisibilității acțiunii, invocată de pârâta Administrația Finanțelor Publice Târgoviște.

Admite, cererea reclamantei [nume] SRL cu sediul în Târgoviște, [adresa] județul Dâmbovița, în contradictoriu cu pârâții Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17, sector 5, Trezoreria Târgoviște și Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița prin Administrația Finanțelor Publice Târgoviște, toate cu sediul în Târgoviște, str. Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița și în consecință:

Obligă pârâții să restituie reclamantei suma de [suma] lei, reprezentând contravaloarea taxă pe poluare cu dobânda legală.

Obligă pârâții și la plata sumei de [suma] lei reprezentând cheltuieli de judecată, către reclamantă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 5 februarie 2010.

Președinte,

Grefier ,

Red.EP/AB;
7ex/24.02.2010